

Lovforslag nr. L 79. Fremsat den 28. oktober 1992 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

## Forslag

til

# Lov om ændring af toldloven, merværdiafgiftsloven (momsloven) og kildeskatteloven m.v.

(Betalingsbestemmelser)

### § 1

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 153 af 27. februar 1992, som ændret ved § 1 i lov nr. 362 af 14. maj 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 86, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Overskrides fristen i stk. 5, pålægges det den, hvem betalingen påhviler, at betale en afgift på 230 kr. for den pågældende fortoldningsekspedition. Afgiften betales efter reglerne for betaling af told, jf. § 83, stk. 1.«.

2. Efter § 114 indsættes:

»§ 114 a. Skatteministeren kan fastsætte gebyrer for godkendelsesbeviser, som udstedes af de statslige told- og skattemyndigheder til brug som dokumentation for, at et vejkøretøj eller en container opfylder de fastsatte krav i Toldkonventionen om international gods-transport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen) af 14. november 1975.«.

3. § 124 a, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ekspeditionsafgiften udgør 550 kr. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om fremgangsmåden ved pålæggelse og opkrævning af ekspeditionsafgiften.«.

### § 2

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 34 af 20. januar 1992, som æn-

dret ved § 6 i lov nr. 364 af 14. maj 1992, affattes § 8, stk. 2, således:

»Stk. 2. Virksomheden betaler en afgift på 150 kr. for en foreløbig fastsættelse efter stk. 1.«.

### § 3

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 16. september 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 1, affattes således:

»Såfremt en angivelse for en afgiftsperiode ikke foreligger rettidigt, og det angivne afgifts-tilsvar er positivt, forhøjes virksomhedens afgiftstilsvaret for den pågældende periode med 1 pct., dog mindst med 500 kr. og højst med 1.100 kr. I tilfælde, hvor afgiftstilsvaret er negativt eller nul, beregnes en afgiftsforhøjelse på 500 kr. i gentagelsestilfælde.«.

2. § 21, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Virksomheden betaler en afgift på 150 kr. for en foreløbig fastsættelse.«.

### § 4

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 778 af 17. september 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 57, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Såfremt den i stk. 1 nævnte redegørelse ikke er indgivet rettidigt, og A-skattetilsvaret er positivt, skal den indeholdelsespligtige betale en til staten tilfaldende afgift på 1 pct. af det beløb, som skal indbetales for den pågældende periode. Afgiften skal dog mindst udgøre 500 kr. og kan højst udgøre 1.100 kr. I tilfælde, hvor A-skattetilsvaret er nul, skal der i gentagelsestilfælde betales en afgift på 500 kr.«.

2. I § 57 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»Stk. 3. Skatteministeren kan meddele fritagelse for afgift efter *stk. 2*, når særlige omstændigheder taler derfor.«.

Stk. 3. bliver herefter *stk. 4*.

3. § 69, *stk. 3, 2. pkt.*, affattes således:

»Den indeholdelsespligtige betaler en afgift på 150 kr. for en sådan fastsættelse.«.

### § 5

I Skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 743 af 27. august 1992, indsættes i § 8 K som *stk. 2*:

»Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte gebyrer for meddelelse af oplysninger efter *stk. 1*. Tilsvarende gælder for meddelelse af oplysninger efter § 7, *stk. 5*, og § 7 B, *stk. 3*.«.

### § 6

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

## Bemærkninger til lovforslaget

### Almindelige bemærkninger

1. Lovforslaget går i første række ud på at ændre opbygningen af en række lovbestemmelser, der giver hjemmel for opkrævning af gebyrer på skatte- og afgiftsområdet.

Hjemmelsbestemmelserne har hidtil været udformet på den måde, at lovteksten alene konstituerer og beskriver gebyret, men overlader fastsættelsen af gebyrbeløbet til en bekendtgørelse, udstedt af ministeren med hjemmel i loven.

Denne opbygning ændres nu, således at også gebyrets beløbsmæssige størrelse indføjes i teksten i gebyrbestemmelsen.

De gebyrer, der er tale om, er gebyrer som opkræves for at tilskynde virksomhederne til at overholde tidsfrister m.v. Gebyrerne kan således undgås, såfremt tidsfristerne overholdes.

Der stilles herudover forslag om harmonisering af regler om pålæggelse af gebyrer efter momsloven og kildeskatteloven ved for sen indgivelse af forskellige redegørelser. Bestemmelsen i kildeskatteloven ændres desuden fra at være en bemyndigelse til skatteministeren om iværksættelse af opkrævning af gebyr til et lovfæstet gebyr. Størrelsen af disse gebyrer har hidtil været lovfæstede og ved forslaget fastholdes gebyrstørrelsen.

Endelig stilles forslag om gebyrer for godkendelse under TIR-ordningen samt en betalingsbestemmelse i skattekontrolloven for udlevering af visse oplysninger til indberetningspligtige virksomheder m.v. Forslagene tilsigter, at der kan fastsættes gebyrer svarende til omkostningerne.

Opkrævning af gebyrerne under TIR-ordningen har været berostillet siden april måned 1992 som følge af Rigsrevisionens udkast af 1. april 1992 til beretning om opkrævning af gebyrer og formålsbestemte afgifter.

Der er ved lovforslagets udformning fuldt ud taget hensyn til de synspunkter, som Statsrevisorerne har anlagt i beretning 5/91.

2. Der foreslås ændringer af visse betalingsbestemmelser i toldloven, lov om afgift af lønsum m.v.,

momsloven og kildeskatteloven. Forslaget indebærer, at størrelsen af de omhandlede betalinger indføres i lovene og ikke som hidtil i bekendtgørelser.

3. Efter lovforslaget ændres reglen i § 21, stk. 1, i momsloven om negative momsangivelser og nul-momsangivelser, som indgives for sent. Tillige foreslås en ændring af kildeskattelovens § 57, stk. 2 og 3, for så vidt angår nul-A-skatterede gørelser, som indgives for sent. Forslaget tilsigter en harmonisering af betalingsreglerne vedrørende negative momsangivelser, nul-momsangivelser og nul-A-skatterede gørelser, som indgives for sent.

4. Desuden foreslås en ændring af en betalingsbestemmelse i toldloven, hvorefter skatteministeren kan fastsætte gebyrer for godkendelse af vej køretøjer og containere under TIR-ordningen. Forslaget indebærer ingen ændringer i forhold til den praksis, der var gældende, indtil opkrævningen af gebyrer for disse godkendelser blev stillet i bero i april måned 1992.

5. Endelig tilsigter lovforslaget en ændring i en betalingsbestemmelse i skattekontrolloven, hvorefter skatteministeren kan fastsætte gebyrer for udleveringer af visse oplysninger til indberetningspligtige virksomheder m.v. Forslaget tilsigter, at der kan fastsættes gebyrer svarende til omkostningerne.

### Økonomiske og administrative konsekvenser

Det skønnes, at ændringen af momslovens § 21, stk. 1, vil indebære et provenutab for statskassen i størrelsesordenen 3 mill. kr. på årsbasis, mens ændringen af kildeskattelovens § 57, stk. 2 og 3, medfører et merprovenu, der skønnes at være af nogenlunde samme størrelse.

Indtægterne fra gebyrer for godkendelse af vej køretøjer og containere under TIR-ordningen indgår i Skatteministeriets budget med knap 1 mill. kr. Lovforslaget indebærer, at opkrævningen af gebyrerne vil kunne ske i samme omfang som tidligere.

Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at indebære nævneværdige provenumæssige eller administrative konsekvenser for det offentlige.

### *Spaltehenvisninger*

Toldloven er senest ændret ved lov nr. 362 af 14. maj 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, sp. 8654, 8712, 9767, 10113; tillæg A, sp. 6289; tillæg B, sp. 1245; tillæg C, sp. 1151.

Lov om afgift af lønsum er senest ændret ved lov nr. 364 af 14. maj 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, sp. 8314, 8574, 10087, 10311; tillæg A, sp. 6187; tillæg B, sp. 1395, tillæg C, sp. 1217.

Lov om merværdiafgift (momsloven) er senest ændret ved lov nr. 363 af 14. maj 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, sp. 8314, 8574, 10087, 10310; tillæg A, sp. 6119; tillæg B, sp. 1391; tillæg C, sp. 1205.

Lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer (kildeskatteloven) og skattekontrolløven er senest ændret ved lov nr. 569 af 24. juni 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, sp. 6538, 7069, 10495, 11073; tillæg A, sp. 5197; tillæg B, sp. 2509; tillæg C, sp. 1491.

### *Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser*

#### *Til § 1, nr. 1 og 3, § 2, § 3, nr. 2, og § 4*

Rigsrevisionen har i beretningen til Statsrevisorerne om gebyrer og formålsbestemte afgifter undersøgt spørgsmålet om, hvorvidt der er det fornødne forhold mellem indtægterne og udgifterne for så vidt angår statens gebyrer og formålsbestemte afgifter.

Der findes visse betalinger inden for Skatteministeriet, hvor indtægterne fra betalingerne ikke bygger på en beregning af de modsvarende udgifter. Dette gælder betaling ved for sen betaling af told af varer, når der ikke er stillet sikkerhed; betaling ved for sen angivelse af varer til fortoldning og udførsel; betaling for skønsmæssige foreløbige fastsættelser af momstilsvær, lønsumsafgift og skattetilsvær; og betaling, når redegørelser vedrørende A-skat indsendes for sent.

Betalingerne er fastsat i bekendtgørelser udstedt i henhold til bemyndigelsesbestemmelser i toldloven, lov om afgift af lønsum m.v., momsloven og kildeskatteloven.

Betalingerne umiddelbare formål er at tilskynde virksomheder m.fl. til rettidig angivelse eller indbetaling vedrørende told, moms, A-skat m.v. Herved reduceres det ressourceforbrug inden for det offentlige, som følger af, at virksomheder m.fl. ikke angiver eller indbetaler til tiden.

Betalingerne er ikke obligatoriske, for så vidt som virksomheder m.fl. kan undgå at betale, såfremt de overholder gældende bestemmelser om rettidig angivelse eller indbetaling.

Det findes dog rettest at ændre opbygningen af de omhandlede betalingsbestemmelser således, at betalingerne størrelse fastsættes i de enkelte love og ikke som hidtil i bekendtgørelser.

I § 4, nr. 1 og 2, foreslås en ændring af gældende betalingsregler fastsat i henhold til kildeskattelovens § 57, stk. 2, jf. bemærkningerne nedenfor.

#### *Til § 1, nr. 1*

Størrelsen af betalingen ved for sen indbetaling af told af varer, når der ikke er stillet sikkerhed, blev oprindeligt fastsat ved lov til 200 kr. ved en ændring af toldloven i 1986 (lov nr. 61 af 19. februar 1986 om ændring af toldloven). Betalingen er benævnt afgift i lovgivningen.

Det er anført i bemærkningerne til lovforslaget vedrørende ændringen af toldloven, at betalingen foreslås indført for at reducere antallet af fristoverskrivelser og dermed toldvæsenets arbejde med betalingskontrol for disse ekspeditioner.

Ved en ændring af toldloven i 1988 blev skatteministerens bemyndiget til at fastsætte størrelsen af betalingen (lov nr. 700 af 22. november 1988 om ændring af toldloven og afgiftslovene).

I bemærkningerne til lovforslaget vedrørende sidstnævnte ændring af toldloven er nævnt muligheden for en prisjustering af betalingen fra 200 til 230 kr.

Betalingen blev herefter fastsat til 230 kr. ved bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om toldbehandling (Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 752 af 9. december 1988).

#### *Til § 1, nr. 3*

Størrelsen af betalingen ved for sen angivelse af varer til fortoldning og udførsel blev oprindeligt fastsat ved lov til 200 kr. ved en ændring af toldloven i 1977 (lov nr. 251 af 8. juni 1977 om ændring af toldloven). Betalingen er benævnt ekspeditionsafgift i lovgivningen.

Det er anført i bemærkningerne til lovforslaget vedrørende ændringen af toldloven, at fortoldningsbegæring hyppigt indsendes for sent, og at toldvæsenet derfor udsender 150-180.000 påkrav pr. år. Det er videre anført, at for sen indsendelse af fortoldningsbegæring kan straffes med bøde, men dette er hidtil ikke sket. Det blev derfor i stedet foreslået at indføre en automatisk virkende betalingsordning.

Betalingen er blevet forhøjet ved senere ændringer af toldloven i 1982, 1985 og 1986 til henholdsvis 300 kr., 400 kr. og 500 kr.

Ved en ændring af toldloven i 1988 blev skatteministeren bemyndiget til at fastsætte størrelsen af betalingen (førnævnte lov nr. 700 af 22. november 1988).

I bemærkningerne til lovforslaget vedrørende sidstnævnte ændring af toldloven er nævnt muligheden for en prisjustering af betalingen fra 500 til 550 kr.

Betalingen blev herefter fastsat til 550 kr. ved bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om toldbehandling (Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 752 af 9. december 1988).

#### *Til § 2, § 3, nr. 2, og § 4, nr. 3*

Lov om afgift af lønsum m.v., momsloven og kildeskatteloven indeholder harmoniserede bestemmelser om, at de statslige told- og skattemyndigheder kan foretage skønsmæssige foreløbige fastsættelser, når virksomheder m.fl. ikke har angivet beløb, som det er påbudt efter disse love. Skatteministeren bemyndiges efter lovene til at fastsætte størrelsen af betalingen for sådanne fastsættelser. Betalingen er benævnt gebyr i lovgivningen.

Bemyndigelsen vedrørende betaling for foreløbige fastsættelser af lønsumsafgift blev indført ved lov om afgift af lønsum m.v. i 1989 (lov nr. 830 af 19. december 1989 om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor).

Bemyndigelsen vedrørende betaling for foreløbige fastsættelser af moms blev indført ved en ændring af momsloven i 1988 (førnævnte lov nr. 700 af 22. november 1988).

Bemyndigelsen vedrørende foreløbige fastsættelser af skattetilsvær (A-skat, udbytteskat og royalty-skat) blev indført ved en ændring af kildeskatteloven i 1991 (lov nr. 391 af 6. juni 1991 om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove).

Sigtet med de gældende harmoniserede bestemmelser om betaling for foreløbige fastsættelser fremgår mest udførligt af bemærkningerne til lovforslaget vedrørende ændringen af momsloven i 1988 (førnævnte lov nr. 700 af 22. november 1988). Det er anført i bemærkningerne, at betalingen for foreløbige fastsættelser af momstilsvær foreslås indført med henblik på at reducere toldvæsenets arbejde med fastsættelserne, og at der årligt foretages ca. 70-75.000 sådanne fastsættelser. Det er nævnt, at efter forslaget fastsætter skatteministeren nærmere regler om bl.a. betalingens størrelse - eksempelvis 150 kr. pr. foreløbig fastsættelse.

Ved bekendtgørelse om gebyr for erindringskriverelser og foreløbige fastsættelser er betalingen for foreløbige fastsættelser i alle tilfælde fastsat til det samme beløb, 150 kr. (Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 635 af 6. september 1991).

#### *Til § 4, nr. 1 og 2*

Ved en ændring af kildeskatteloven i 1968 blev finansministeren (senere skatteministeren) bemyndiget til at bestemme, at der pålægges en betaling, når den indeholdelsespligtige indsender redegørelse for sent (lov nr. 189 af 31. maj 1968 om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v.). Efter bemyndigelsen fastsættes betalingen til 1 pct. af det beløb, som skal indbetales for den pågældende periode, dog kan der ikke opkræves et beløb, som er mindre end 50 kr. eller højere end 300 kr. Betalingen er benævnt gebyr i lovgivningen.

Det er anført i forarbejderne til loven, at det er af afgørende betydning for kildeskattens administration, at redegørelserne fra de indeholdelsespligtige indkommer rettidigt. Det er videre anført, at dagbøderne for forsinket redegørelse ikke skønnes at kunne virke tilstrækkeligt hurtigt og effektivt i de enkelte tilfælde. Derfor blev det i stedet foreslået at indføre en automatisk virkende betalingsordning.

Undergrænsen og overgrænsen for betalingens størrelse er senere blevet forhøjet ved ændringer af kildeskatteloven i 1979, 1985 og 1988 til henholdsvis 100 og 500 kr., 300 og 1.000 kr., og 500 og 1.100 kr.

Beløbet betales efter reglerne i bekendtgørelse om opkrævning m.v. af indkomst- og formueskat (Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 330 af 28. maj 1991). Efter bekendtgørelsen skal samtlige indeholdelsespligtige betale et beløb, hvis de indsender redegørelse for sent. Der kan dog indrømmes fritagelse for betaling, når særlige forhold taler derfor. Reglerne administreres således, at indeholdelsespligtige, der indsender nul-redegørelse for sent, ikke betaler de 500 kr.

Efter § 4, nr. 1 og 2, foreslås en ændring af disse betalingsregler, der er fastsat i henhold til den gældende bestemmelse i § 57, stk. 2, i kildeskatteloven. Efter den foreslåede § 4, nr. 1, pålægges indeholdelsespligtige at betale 500 kr., når de i gentagelsstilfælde indgiver en nul-A-skatte-redegørelse for sent, jf. dog fritagelsesbestemmelsen efter § 4, nr. 2. Reglen fastsættes i kildeskatteloven og ikke som hidtil i en bekendtgørelse.

Forslaget efter § 4, nr. 1 og 2, om nul-A-skattere-degørelser tillige med forslaget efter § 3, nr. 1, om negative momsangivelser og nul-momsangivelser til-sigter en harmonisering af betalingsreglerne vedrø-

## F. t. l. vedr. toldloven m.m.

rende nul-A-skatteredegørelser, negative momsangivelser og nul-momsangivelser, som ikke indgives rettidigt.

ser og nul-A-skatteredegørelser, som ikke indgives rettidigt.

*Til § 3, nr. 1*

Efter den gældende bestemmelse i momslovens § 21, stk. 1, forhøjes en virksomheds momstilsvær med 1 pct., dog mindst med 500 kr. og højst med 1.100 kr., når momsangivelsen ikke er indgivet rettidigt. Dette gælder, hvad enten virksomheden ifølge angivelsen skal indbetale moms, (positive angivelser) eller skal have tilbagebetalt moms fra statskassen (negative angivelser) eller ikke skal betale moms (såkaldte nul-angivelser).

Formålet med den gældende bestemmelse er at tilskynde virksomhederne til at angive momsen rettidigt. Det sker af hensyn til den praktiske administration af momsen, herunder edb-behandlingen. Bestemmelsen blev allerede indsat ved behandlingen af det oprindelige momslovforslag i 1966-67, dog er beløbsgrænserne blevet reguleret gennem tiden. De nuværende beløbsgrænser blev fastsat ved en ændring af momsloven i 1988 (førnævnte lov nr. 700 af 22. november 1988).

De statslige told- og skattemyndigheder kan efter bestemmelsen i § 21, stk. 2, i momsloven fritage for forhøjelsen, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt. F.eks. i tilfælde, hvor forsinkelsen skyldes sygdom eller dødsfald.

Der foreslås en ændring af bestemmelsen i § 21, stk. 1, i momsloven. Forslaget indebærer, at der ikke beregnes momsforhøjelse, når en virksomhed første gang indgiver momsangivelse for sent, hvis det er en negativ angivelse eller en nul-angivelse. I gentagelsestilfælde beregnes en momsforhøjelse på 500 kr. for sådanne angivelser, jf. dog fritagelsesbestemmelsen i § 21, stk. 2. Ved reglen om momsforhøjelse for gentagelsestilfælde lægges der vægt på, at det er af betydning for den praktiske administration af momsen, at alle momsangivelser, herunder negative momsangivelser og nul-momsangivelser, indgives rettidigt.

Forslaget afhjælper den situation, hvor momsregistrerede virksomheder pålægges at betale en momsforhøjelse på 500 kr., når de første gang indgiver en negativ momsangivelse eller en nul-momsangivelse for sent.

Forslaget efter § 3, nr. 1, om negative momsangivelser og nul-momsangivelser tillige med forslaget efter § 4, nr. 1 og 2, om nul-A-skatteredegørelser til sigter en harmonisering af betalingsreglerne vedrørende negative momsangivelser, nul-momsangivel-

*Til § 1, nr. 2*

Den internationale TIR-ordning (Transports Internationaux Routiers) har til formål at lette grænsepassagen i forbindelse med international varetransport. Det er bl.a. en betingelse for at transportere varer under TIR-ordningen, at køretøjet eller containeren er godkendt til varetransport under toldsegl, således at godset ikke kan fjernes, uden at toldseglet brydes. De statslige told- og skattemyndigheder foretager godkendelsen og udsteder i denne forbindelse et bevis.

TIR-ordningen har grundlag i toldkonventionen af 14. november 1975 om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen), som trådte i stedet for TIR-konventionen af 15. januar 1959.

Danmark ratificerede TIR-konventionen den 20. december 1982, hvorefter den trådte i kraft for Danmarks vedkommende den 20. juli 1983.

Opkrævningen af gebyrer for godkendelse af vej-køretøjer og containere under TIR-ordningen blev, som nævnt under de almindelige bemærkninger, stillet i bero den 22. april 1992.

Gebyrerne for godkendelse udgjorde ved opkrævningsens berostillelse 500 kr. for køretøjer og 300 kr. for containere. Det skønnes, at disse beløb svarer til de omkostninger, der knytter sig til en godkendelse.

Efter forslaget kan skatteministeren fastsætte gebyrer for godkendelse af vejkøretøjer og containere under TIR-ordningen. Forslaget indebærer ingen ændringer i forhold til tidligere praksis.

*Til § 5*

Det foreslås, at der som et nyt stykke indsættes en betalingsbestemmelse i § 8 K i skattekontrolloven. Efter forslaget kan skatteministeren fastsætte gebyrer for udlevering af oplysninger, som kan meddeles efter de gældende bestemmelser i § 7, stk. 5, § 7 B, stk. 3 og § 8 K.

Efter gældende bestemmelser kan skattemyndighederne meddele den indberetningspligtige de oplysninger, der er nødvendige til opfyldelse af en række indberetningspligter, som f.eks. indberetning om pensionsordninger og renteudgifter.

De oplysninger, der kan meddeles, er bl.a. cpr-nr. Det bemærkes i denne forbindelse, at den pågældende person, hvormod der skal foretages indberetning, efter skattekontrolloven har pligt til at meddele den indberetningspligtige disse oplysninger.

Forslaget tilsigter, at der kan fastsættes gebyrer svarende til omkostningsdækning.

*Til § 6*

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

## Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)  
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,  
der berøres af lovforslaget*

## § 1

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 153 af 27. februar 1992, som ændret ved § 1 i lov nr. 362 af 14. maj 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 86, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Overskrides fristen i stk. 5, pålægges det den, hvem betalingen påhviler, at betale en afgift på 230 kr. for den pågældende fortoldningsekspedition. Afgiften betales efter reglerne for betaling af told, jf. § 83, stk. 1.«.

## § 86. ---

*Stk. 6. Overskrides fristen i stk. 5, pålægges det den, hvem betalingen påhviler, at betale en afgift for den pågældende fortoldningsekspedition. Afgiftens størrelse fastsættes af skatteministeren. Afgiften betales efter reglerne for betaling af told, jf. § 83, stk. 1.*

---

2. Efter § 114 indsættes:

»§ 114 a. Skatteministeren kan fastsætte gebyrer for godkendelsesbeviser, som udstedes af de statslige told- og skattemyndigheder til brug som dokumentation for, at et vejkøretøj eller en container opfylder de fastsatte krav i Toldkonventionen om international gods-transport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen) af 14. november 1975.«.

3. § 124 a, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ekspeditionsafgiften udgør 550 kr. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om fremgangsmåden ved pålæggelse og opkrævning af ekspeditionsafgiften.«.

## § 124 a. ---

*Stk. 3. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om ekspeditionsafgiftens størrelse samt om fremgangsmåden ved pålæggelse og opkrævning af ekspeditionsafgiften.*

---

## § 2

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 34 af 20. januar 1992, som ændret ved § 6 i lov nr. 364 af 14. maj 1992, affattes § 8, stk. 2, således:

»Stk. 2. Virksomheden betaler en afgift på 150 kr. for en foreløbig fastsættelse efter stk. 1.«.

## § 8. ---

*Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om gebyr for en foreløbig fastsættelse efter stk. 1.*

## § 3

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 16. september 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 1, affattes således:

»Såfremt en angivelse for en afgiftsperiode ikke foreligger rettidigt, og det angivne afgifts-tilsvar er positivt, forhøjes virksomhedens afgiftstilsvaret for den pågældende periode med 1 pct., dog mindst med 500 kr. og højst med 1.100 kr. I tilfælde, hvor afgiftstilsvaret er negativt eller nul, beregnes en afgiftsforhøjelse på 500 kr. i gentagelsestilfælde.«.

2. § 21, stk. 3, 2. pkt., affattes således:



»Virksomheden betaler en afgift på 150 kr. for en foreløbig fastsættelse.«

§ 21. Såfremt angivelse for en afgiftsperiode ikke foreligger rettidigt, forhøjes virksomhedens afgiftstilsvaret for den pågældende afgiftsperiode med 1 pct., dog mindst med 500 kr. og højst med 1.100 kr.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele fritagelse for forhøjelse af afgift i henhold til stk. 1, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt.

Stk. 3. Har de statslige told- og skattemyndigheder efter afleveringsfristens udløb ikke modtaget angivelse for en afgiftsperiode, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en foreløbig fastsættelse af virksomhedens afgiftstilsvaret til et skønsmæssigt beløb. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr ved foreløbig fastsættelse af afgiftstilsvaret.

#### § 4

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 778 af 17. september 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 57, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Såfremt den i stk. 1 nævnte redegørelse ikke er indgivet rettidigt, og A-skattetilsvaret er positivt, skal den indeholdelsespligtige betale en til staten tilfaldende afgift på 1 pct. af det beløb, som skal indbetales for den pågældende periode. Afgiften skal dog mindst udgøre 500 kr. og kan højst udgøre 1.100 kr. I tilfælde, hvor A-skattetilsvaret er nul, skal der i gentagelsestilfælde betales en afgift på 500 kr.«

#### § 57. ---

Stk. 2. Ved de i stk. 1 omhandlede regler kan det bestemmes, at den indeholdelsespligtige, når redegørelse ikke er indgivet rettidigt, skal erlægge et statskassen tilfaldende gebyr på 1 pct. af det beløb, som skal indbetales for den pågældende periode. Gebyret skal andrage mindst 500 kr. og kan højst udgøre 1.100 kr.

2. I § 57 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:  
»Stk. 3. Skatteministeren kan meddele fritagelse for afgift efter stk. 2, når særlige omstændigheder taler derfor.«

Stk. 3. bliver herefter stk. 4.

3. § 69, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Den indeholdelsespligtige betaler en afgift på 150 kr. for en sådan fastsættelse.«

#### § 69. ---

Stk. 3. Hvis kravet mod den indeholdelsespligtige på grund af dennes forhold ikke kan opgøres nøjagtigt, f.eks. fordi den indeholdelsespligtige ikke har afgivet redegørelse, kan skattemyndigheden foretage en foreløbig skønsmæssig fastsættelse. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for en sådan fastsættelse.

#### § 5

I Skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 743 af 27. august 1992, indsættes i § 8 K som stk. 2:

»Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte gebyrer for meddelelse af oplysninger efter stk. 1. Tilsvarende gælder for meddelelse af oplysninger efter § 7, stk. 5, og § 7 B, stk. 3.«

#### § 7. ---

Stk. 5. Indkomstmottageren skal give den oplysningspligtige efter stk. 1 oplysning om navn, adresse og CPR-nr. eller SE-nr. samt eventuelle andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af indkomstmottageren. Såfremt indkomstmottageren nægter at give disse oplysninger, kan skattemyndighederne meddele den oplysningspligtige de fornødne oplysninger til opfyldelse af oplysningspligten efter stk. 1.

#### § 7 B. ---

Stk. 3. Reglerne i § 7, stk. 5-8, finder tilsvarende anvendelse.

§ 8 K. Skattemyndighederne kan meddele den oplysningspligtige de oplysninger, der er nødvendige til opfyldelse af indberetningspligten efter §§ 8 B, 8 F, 8 H, 8 P, 8 Q, 8 S, 8 T, og 8 U.